

In žena je uvidela, da je to res kaj čudežen mlin.

Bajtar Urh je bil sedaj ves srečen. Sosedu, ki mu je posodil denar za vranina zdravila, je vrnil petkratno vsoto.

Tudi denar za davek je dobil kmetič iz mlina. Ponesel je denarce gospodi ter plačal davek hkratu za vse leto naprej.

Gospodje so se kajpak čudili siromašnemu kmetiču in ga vprašali, kako da plača davke za vse leto. No, in dobrodušni kmetič, nič zlega sluteč, razloži gospodi vse o čudežnem mlinu, ki ga ima.

To pa je bilo kmetiču v škodo, zakaj gospodje so bajtarja Urha natihem oplenili mlina. Zaman je kmetič togoval za mlinom. Mlina ni bilo več, pa ga ni bilo...

Kmetič je baš okapal koruzo, ko prileti vrana, držecha v kljunu majhno, majhno torbo, jo položi pred bajtarja ter de: »Vzemi torbico; iz nje boš lahko priklical vojakov, kolikor jih boš hotel!«

»Dobro,« si misli kmetič sam pri sebi ter napove gospodi vojno.

»Dva regimenta vojakov ven,« veli bajtar Skrbina torbici, in vojakji so bili tu. Unela se je bitka, in zmagal je kmet. Toda mlina mu še vseeno niso hoteli vrniti.

Drugi dan je imel kmet štiri regimente vojakov in seveda zopet zmagal. A navzlic temu mu še vendar niso izročili mlina.

Tretji dan veli bajtar Urh torbici: »Vojaki, ven, ven, vsi ven!« In bilo jih je kot listja in trave. Gospoda je bila docela zopet premagana, in kmetič je dobil nazaj svoj čudežni mlin...

Ves vesel je kmetič Skrbina obračal mlin ter obračal, namlel v izobilju jedi in pijače in povabil gospodo na imenitno pojedino.

Star grobar, ki mi je pravil to-le, je bil tudi povabljen, a je dobil še iz naprstnika jesti in iz rešeta piti — pa še sedaj živi...

Pomladna.

*Modro nad mano nebo se spet pne, Travnik dehteči, ti zdaj si moj dom,
drevje vzbrstelo, v njem liščki žgole; vriskal, naplesal na tebi se bom;
burno mi v prsih utriplje srce — zvončkov prebelih, vrtec, zvončkljaj,
pomlad prekrasna, že tukaj, juhe! z mano veselo zdaj pokramljaj!*

*Pa si napravim kito cvetic,
krasil klobuk mi bo rožnatih lic;
pa se napotim z dečaki zkoz vas —
mamice, glejte skoz okna na nas!*

Cvetinomijski.

